

איצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

■ אוסף כיסופין והשתקקות לפורים

לראשונה מתפרסם ספר (300 עמוד) מהגרי"מ שכטר שליט"א ל"יומא דפוריא", שיותר ממה שהוא 'ספר' הוא אוצר בלום של ביטויי געגועים, כיסופים והשתקקות עזים, מלאי-הן ותחנונים הבוקעים מלבו בעיצומו של "משתה היין", בנוסח דיבור-שוועתו המיוחדים בעידנא דפורים.

הכניסו את הספר לאוצרכם והתבסמו לקראת היום הקדוש שנצטוונו לבסומי ביה למעלה מהגבולות, ויערב לנפש רוח ונשמה שלכם. גם נוסח הכתיבה מיוחד במינו - ע"י הרה"ח בצלאל פרידמן שליט"א.

■ מים עמוקים - ליקוטי מוהר"ן

כבר אתמחי גברא הגה"ח ר' שמואל משה קרמר שליט"א בעומק עיונו בספה"ק ליקוטי מוהר"ן, ומזה עידן שהוגי תורת רביה"ק מתרפקים על חידושיו שהודפסו בקובצי 'מבועי הנחל' ומקור חכמה, ועוד כהנה שלא הודפסו.

והנה כעת רחב לבנו בהגלות נגלות הספר החדש "מים עמוקים", בו נקבצו חידושי וביאורים על יותר מחמישים מאמרים - לכלי מלא פאר והדר; תורה מפוארה בכלי מפואר.

להשיג במקווי מכירת ספרי ברסלב

כמו כן התקבלה תרומה לכמות מצומצמת עבור בתי הכנסת. לפרטים: 052-7643910.

התקשרות לצדיק - אמצעי הכרחי לעליה

הקשר שלנו עם משה רבינו - אשר ההילולא שלו תחול במוצאי שבת - אינו רק קשר בין מנהיג לעם, או בין רב לתלמיד, אלא הוא קשר עמוק ופנימי הרבה יותר, "כי משה הוא מלוכש בכל אחד ואחד מישראל, בכל איבר ואיבר" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, כו). הוא לא רק המנהיג שלנו / הרב שלנו; הוא נמצא בכל איבר מרמ"ח איברינו.

מה הוא עושה ברמ"ח אברינו? לצורך מה הוא מתלבש בהם? מסביר רבינו הקדוש: "משה הוא מלוכש בכל אחד ואחד מישראל, בכל איבר ואיבר, ומוכר כל איבר ואיבר, שיעשה המצוה השייכה לאותו איבר, כי רמ"ח מצוות כנגד רמ"ח איברים" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, כו). ובכן, הוא מתלבש באברינו כדי להזכיר לנו לקיים את המצוות. והמסר העולה מהדברים הוא:

משה רבינו לא היה רק רב גדול וצדיק, שלימד אותנו את תרי"ג המצוות, אלא הוא זה שדואג הלאה שנקיים אותן, ונותן לנו את הכוח לכך.

כאן טמונה גם אחת ההבנות העמוקות בנושא ה"התקשרות לצדיק":

הצדיק אינו רק מורה דרך, וספריו הקדושים אינם רק ספרי הדרכה, אלא הוא זה שנותן את הכוח לאנשיו לקיים את הנאמר בספריו

ולצעוד בדרכו הקדושה. ולכן גם נחוצה ההתקשרות אליו, שכן בלעדיו, הופכים ספריו מקור לצבירת ידע בלבד ותו לא. רק ההתקשרות היא ההופכת את הלימוד בספריו לעבודה מעשית.

לא רק ההתעוררות לקיום המצוות, של משה רבינו מלוכשת באברינו, אלא יותר מכך: גם הענווה העצומה שלו מלוכשת באברינו; אותו משה רבינו שהיה "עניו מכל האדם אשר על פני האדמה", חנן גם אותנו בענוותנותו, "כי דע, שיש בכל אחד ואחד מישראל בחינת השפלות של משה בכל איבר ואיבר; וזה זכו ישראל במעמד הר סיני, שאז המשיך משה השפלות שלו בכל אחד ואחד מישראל, בכל איבר ואיבר" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, עב).

השפלות של משה 'מושתלת' בנו, אך צריך להחיות אותה, שכן: "אותו השפלות של משה, שהוא מושרש בכל אחד מישראל, הוא מונח ושוכב אצל כל אחד ואחד בבחינת שכיבה ומיתה, כי זאת השפלות נתעלם אצל כל

אחד, ואינו מתעורר ומתגלה אצלו" (שם). ורק כשהאדם מתעורר לשוב בתשובה, מתעוררת נקודה זו לתחיה - "ואזי, קְשָׁנְקִיָה השפלות של כל אחד, בחינת שפלות של משה שיש בכל איבר ואיבר, אזי רואה ומרגיש כל אחד שפלותו, מאחר שחור ונחיה ונתגלה אצלו בחינת השפלות של משה שיש בכל איבר ואיבר" (שם).

אך שימו לב: עדיין לא נגענו בנקודה הפנימית של עבודתו של משה רבינו אתנו: ההעלאה מ"שמד" ל"רצון". שכן "זה היה עבודת משה רבנו, עליו השלום, כל ימי חייו, וגם לאחר מותו" (ליקוטי מוהר"ן, רטו).

ומהי אותה העלאה בין שמד לרצון? "שמד" ו"רצון" הם שני הקטבים שביניהם אנו נעים ונדים יום יום. "רצון" הוא מצב שבו אנו רוצים את ה', משתוקקים אליו ועושים את רצונו. לעומתו "שמד" הוא מצב של חוסר רצון, שיממון והליכה אחר התאוות.

מי שעומד ועוזר לנו בכל רגע, לעלות ממצב של "שמד" למצב של "רצון"; לצאת מהשגרה החשוכה ולמלאות את הלב בהשתקקות; ללמוד תורה לא ביושב אלא בנענוע אל ה'; לרצות דברים

שחשבנו להתייאש מהם וכן הלאה - הוא משה רבינו. "וזאת הנקודה, בחינת 'משה' שמלוכש אצל כל אחד ואחד, היא עומדת בין שמד לרצון, שהוא בין הסטרא אחרא והקדושה; ועל ידי זה כל כוחו להתגבר לצאת בכל פעם מרע לטוב, שהוא בחינת משמד לרצון" (ליקוטי הלכות, ברכת השחר ה, ג).

וככל שמתקרבים לאותו צדיק שהוא בבחינת 'משה', כך עולים יותר ויותר משמד לרצון. "על כן באמת, בכל דור ודור, עיקר הצדיקים והיראים שבכל דור, הם אותם שנתקרבו ונקראו על שם הצדיק האמת שבדור; וכמו שאמרנו רבותינו זכרונם לברכה (פוסה כב): 'אפילו קרא ושנה, ולא שימש תלמידי חכמים - הרי זה עם הארץ'. כי עיקר הכוח להינצל בכל עת ממה שצריך להינצל, הוא רק על ידי הצדיק בחינת משה, שעומד בין שמד לרצון" (שם).

אמור מעתה: ההתקרבות לצדיק איננה אמצעי מועדף, אלא היא הדרך היחידה - להתעורר לקיום המצוות, לחוש ענווה אמיתית, ובעיקר - לעלות על ידה למצב של רצון וחשק לעבוד את ה'.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
א	אדר ב'	ה"א	ה"ז	ה"ב	סוכה
ב	ו	עד:	נא	קק קד	לג
ג	ז	עה.	נב	קה קו	לד
ד	ח	עה:	נג	קז קח	לה
ה	ט	עו.	נד	קט קי	לו
ו	י	עו:	נה	קיא קיב	לז
ז	יא	עו.	נו	קיג קיד	לה
ח	יב	עו:	נז	קטו קטז	לט

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617 בית שמש

טל. במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000

בארה"ב 8552121-718(1)

באנגליה 6085819-203(44)

מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
עורך: נתן אנשין natananshin@gmail.com
מפיק: נוחעם א. ברזעקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

סיפור המגילה מעורר ישנים

את כל היהודים, למורת רוחו של מרדכי הצדיק. שכן, אכילה פגומה, גורמת להפיל את האדם לשינה רוחנית, כך שכשהיהודים השתתפו בסעודה זו ו"נהנו מסעודתו של אותו רשע", העמיקו את שנתם הרוחנית, והגדילו את הסיכויים להשמדתם.

אך זאת לא ידעו, לא אחשוורוש ולא המן, שיש לנו מרדכי הצדיק, ושלאותו מרדכי יש נשק שאינם מכירים כלל וכלל: סיפורי מעשיות משנים קדמוניות, סיפורים שיכולים לעורר גם את אלו השקועים בשינה הרוחנית העמוקה ביותר, שינה מכלל השבעים פנים של תורה.

"כי מרדכי הוא בחינת רב חסד", בחינת הדרת פנים, בחינת עתיק יומין, בחינת סיפורי מעשיות של שנים קדמוניות, שעל ידי זה יכולין לעורר מהשינה של כל השבעים פנים. כי מרדכי בגימטריא רב חסד" (ליקוטי הלכות, פורים א, א). ואכן, מרדכי הצדיק הפעיל את כוחו הגדול, ולא נתן לעם ישראל להירדם (ראה שם בליקוטיה, שמבאר באריכות את כל מהלך הנס והמגילה על פי זה). עד שאירע הנס, ונקבע לנו לדורות מצוות קריאת מגילה, שכל כולה סיפור אחד גדול, שמעורר את הנשמה משנתה!

וכך גם בזמן הזה, יש לנו צדיק, שאינו נותן לנו לישון, וכשהוא רואה שהתורות אינן עוזרות לנו, הוא מספר לנו מעשיות משנים קדמוניות!

במשך השנים שלאחר מכן, גילה את שלש עשרה המעשיות המופלאות, ובכך השאיר לדורות, אמצעי יעיל ביותר כנגד כל סוגי העייפות והתדרדרות הרוחניות.

זה שאירע בימים ההם, בימי מרדכי ואסתר, וזה שקורה בזמן הזה:

בימי מרדכי ואסתר, היה זה בסופן של שבעים שנות גלות בבל, המכונים בתהלים כשבעים שנה של שינה רוחנית (שכן, את הפסוק בתהלים קבו "בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים", מפרש רש"י: "בשוב ה' את שיבת ציון - מגלות בבל - היינו כחולמים").

וכשבאו שנים אלו לקיצן והגיע זמנם של ישראל להתעורר מהשינה הרוחנית ולחזור לארצם ולבית מקדשם, חפצו המן ואחשוורוש להרדים אותם חזק, כך שלא יוכלו להתעורר עוד לעולם, כשהבסיס לרצונם זה, היה טעותם שטעו בחשבון השנים, וסברו שכבר עברו שבעים שנות גלות בבל, ושוב לא ינאלו ישראל (כמבואר במסכת מגילה יא ע"א, על הפסוק "בימים ההם כשבת המלך").

בכך ראו המן ואחשוורוש סימן שהשינה הרוחנית ששקעו בה עם ישראל, אינה נפילה סתם, אלא היא נפילה מכלל שבעים הפנים של תורה, כך ששום תורה כבר לא תעזור להם להיחלץ מהמקום שבו הם נמצאים.

לכך גם ארגן אחשוורוש סעודה גדולה, והזמין אליה

"יש שנפל מכל השבעים פנים, עד שאי אפשר לעוררו בשום פנים, כי אם על ידי סיפורי מעשיות של שנים קדמוניות, שכל השבעים פנים, שבעים שנים מקבלין חיות משם. וזה בחינת עתיק, בחינת זקן, בחינת הדרת פנים. שכל השבעים פנים מקבלין חיות והידור משם. וזה בחינת רוב חסד".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, ס)

כן, ישנו אמצעי לעורר גם את אלו השקועים בשינה רוחנית עמוקה ביותר; גם מי ש"תורתו" "שיחות" ו"עצות" כבר לא מצליחים לעורר אותו משנתו הרוחנית; וגם מי שהמאמרים המאלפים ביותר שבעלוננו 'אוצרות' משאירים אותו אדיש ורדום - אפשר לעורר גם אותו, באמצעות: "סיפורי מעשיות משנים קדמוניות".

מעשיות מופלאות, שלא נזכר בהם שמץ של רמז על מה שהן מסתירות בתוכן, מחלחלות אל נשמתו של השומע / הלומד; עוקפים את המערכת השכלית שלו והודרים הישר לתוך נשמתו שמבינה גם מבינה את המסופר לה, והיא מתעוררת מעלפונה.

נשק יעיל זה, התגלה בשנת תקס"ו. בשנה זו, ענה ואמר רבינו: **"כבר אתחיל לספר מעשיות..."** (חיי מוהר"ן, קנא). במקביל, בראש השנה שלאחריה, גילה את התורה שלמדנו בעמוד היומי, תורה ס שבליקוטי מוהר"ן, בה גילה את כוחו הגדול של "סיפורי מעשיות משנים קדמוניות".

רבי זאב וולף מטשארני-אוסטרו

הזמינו רבי זאב לסעוד אצלו בשבת. היה זה פחות משנה לפני הסתלקותו של רבי זאב. רבי נתן מצייץ זאת בספרו ימי מוהר"ן ת: "ביום שיש חזרתי והלכתי על הבית-החיים, והייתי על קבר רבי מנדיל פרימישלאנער ושארי צדיקים. ואחר כך חזרתי והלכתי, עד שבאתי על קבר רבי מאיר בעל-הנס. משם הלכתי לחמי טבריה. בשבת-קודש אכלתי אצל הרב המפורסם רבי זאב טשארינאווסטרו" (חלק ב, קנ).

נסתלק ונטמן בטבריה. על מצבתו נחקק: "פה נטמן הרב הצדיק המפורסם מו' זאב ב"מ נפתלי צבי מטשארינאווסטרו נפטר ה' אדר תקפ"ג".

חידושיו נדפסו בספר 'אור צדיקים' ולאחר מכן בספר 'מנורת זהב'.

הסתכל על זה כלל, אף על פי שהיה בעיניו פליאות גדולות. "כי בכל עת שהיה רבי זאב מתפלל לפני העמוד בשבת, כדרך המפורסמים, ורבינו ז"ל - היה אוכל באותו העת. כי היה מתפלל מקודם, עד שבעת תפילתו של רבי זאב היה הוא, וזכרנו לברכה, אוכל סעודתו. וכן היה בליל שבת, ובשבת בשחרית, ובסעודה שלישית. ובעת שישב רבי זאב לסעודה השלישית, כבר ברח רבינו ברכת המזון, וציווה להאיש שהיה עמו שיתכל אם יש כוכבים, והתפלל תיכף ערבית, והבדיל, ולקח הלולקע (= מקטרת) ונכנס לבית רבי זאב, והוא התחיל בסמוך הסעודה השלישית, כדרך המפורסמים. ותיכף כשנכנס רבינו לשם בלי כובע עליון ובלי חגורה והלולקע בידו, תיכף קבלו בכבוד גדול רבי זאב הנ"ל, וברך ברכת המזון מיד, והתפלל ערבית, והבדיל, ודיבר עם רבינו ז"ל כמעט כל הלילה, והיה אהבה גדולה ביניהם" (שבחי הר"ן סדר הנסיעה שלו לארץ ישראל, יב)

בעלותו לארץ, ישב רבי זאב תחילה בחיפה, שם התארח אצלו רבינו עם בואו ארצה. לאחר מכן עבר רבי זאב לטבריה, שם היה בקשרי ידידות עם רבי אברהם מקאליסק.

בקין תקס"ב, כשנסע רבינו לברדיטשוב לנישואי בן מחותנו רבי לייב מוולטשיסק, פגש שם את רבי זאב שהגיע מארץ ישראל. כשהתאספו הצדיקים בבית רבי לוי יצחק מברדיטשוב, עלה עניין המחלוקת שהתעוררה בעת ההיא נגד רבינו, וכולם החליטו פה אחד להגן על כבודו; הם כתבו מכתבי תמיכה לרבינו, והדברים תקיפים למתנגדיו. בין אותם צדיקים, היה רבי זאב מטשאריני-אוסטרו.

בנסיעת מוהר"ן בשנת תקפ"ב לארץ ישראל, כשהיה בטבריה,

צעקה עקב כשלון
- כמחאה נגד פולש זר לשדה.

(עפ"י ליקוטי הלכות, חזקת קרקעות ה, יב)

בשמחה תמיד

והנה הפלא ופלא, מיד, בו במקום, ללא היסוס, השיב לו רבי יצחק'ל דברים כדברונות, כעין רוח הקודש נורקה בו: "בוודאי ובוודאי, גם זה כתוב עליך, שתהיה בשמחה כל ימי חיידך. שהרי המילה 'במגלת' היא ראשי התיבות של 'מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד'!!!"

הכל השתוממו כיצד משמים שלחו לפיו דברים המתאימים לחזק את לבו של בעריש האומלל. לראשונה אף נראה קצה קצהו של חיידך על גבי פניו הכבויות. וכמנהגם של חסידי ברסלב בפולין, מיד עם סיום השיעור יצאו השומעים בריקוד חסידי סוחף ומשמח, כשהפעם גם בעריש מצטרף עמו. סוף סוף הרי יש לו אמונה בצדיקים, ואם גם הוא מצווה להיות בשמחה תמיד, אין הוא יכול להתחמק מהריקוד.

תוך כדי ריקדה, בעריש מתלהב עוד ועוד, מדי פעם הוא עוצר באמצע וצועק בשמחה לעברו של רבי יצחק'ל "מצוה גדולה... להיות בשמחה תמיד..." כך כמה וכמה פעמים, כאשר החסידים ורקדים ומשתוממים על שינוי הטבע שהם רואים מול העיניים.

לא עברו ימים רבים, ולא היה שייך להכיר את בעריש; מיהודי עצוב ומדוכא, הפך ליהודי שמח ומשמח את כל הבאים איתו כמגע, פניו המאירות היו גורמים שמחה ואושר לכל סובביו.

החסיד רבי אלחנן ספקטור, שהיה אחד ממשתתפי השיעור המדובר והיה עד להתרחשות המופלאה, העיד עשרות שנים לאחר מכן בפני החסיד הנלכב ר' נחמן ישראל בורשטיין, כי משמיעת שיעור של רבי יצחק'ל, ניתן היה להגיע כמעט למצב של ביטול הבחירה.

(ע"פ אוצר נחמני, קצט)

בקודש, העיר בטוב טעם ודעת, כמה נחוץ לקיים את דברי הצדיק, בהדגישו כי תורה זו היא יסוד חזק לגבי כל ההתייחסותנו אל כל הכתוב בספרים הקדושים, לאמור:

"כשאדם רואה ולומד בספר, ובכל מקום שהוא רואה ולומד, מוצא את עצמו, היינו שלוקח לעצמו מוסר ורואה פחיתותו ושפלותו בכל מקום באיזה ספר שהוא בא ומעיין שם - זה סימן שהפץ לעשות רצונו יתברך". לפי כלל זה מפרש רבינו את הפסוק: "וזה, אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי - זה סימן לעשות רצונך אלקי הפצתי" כלומר, כאשר אני חש כי דברי הצדיק הם "כתוב עלי" שהם מכוונים ממשי עלי, הרי זה סימן שרצוני לעשות רצון הבורא.

בעריש יושב ומקשיב - ומשהו מפריע לו מאד, הדברים אינם מסתדרים אצלו. הוא מעיז לרגע ועוצר את רבי יצחק'ל עם שאלה בפיו: "אם רבינו אומר 'מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד' - האם גם על כך צריך לקיים 'כתוב עלי'? הרי כמעט לא יתכן להיות בשמחה תמיד!"

הנוכחים הבליעו חיידך קטן; מראה פניו המכוסים במעטה של מרה שחורה, היו ההיפך הגמור מקיום דברי רבינו. כולם ציפו במתח לראות מה יענה רבי יצחק'ל ליהודי שבור ורצוץ כזה.

יהודי מן השורה היה בעריש הסוחר, כזה שאינו מבליט עצמו ומהלך תמיד בעידי דרכים. אולם, כל מי שבא איתו במגע לא יכול היה להתעלם מהתוהו והעצבות השורה עליו בתמידות. לא היתה שום סיבה עליה ניתן להצביע כי היא זו שגורמת לפניו להיות כמוצות, שום הסבר הגיוני לא הצליח ליישב את הטרוניות והטענות הרבות שהיו שגורות תמיד על פיו.

ביותר היה הדבר קשה עבור חבריו החסידים, מתללי השטיבל הברסלבאי בלודז' - בעוד רבינו הקדוש מזהיר כל כך שלא להיות בעצבות, וכי מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד - הרי שכל פעם שבעריש היה נכנס לשטיבל היה מצחו המקומט מצער את הכל, בבחינת "בור ברשות הרבים" שצריך להשמר מפני נזקו... גם כאשר היו החסידים, כמנהגם, יוצאים בריקוד, היה מצטנע בפניתו ומתחמק ממבטם של הרוקדים.

יתכן שגם בעריש עצמו לא ידע על מה ולמה הוא כועס ועצוב, אך החיים המשיכו במסלולם עד לאותו ערב גורלי, בו הקשיבו המתפללים לשיעורו של החסיד רבי יצחק'ל קרקובסקי, העילוי מאוטווצק, שבו הרצה על דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן תורה קכא: "הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי".

מדובר במאמר קצר. אולם, רבי יצחק'ל, כדרכו

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מה הקשר של חסידי ברסלב עם הספר "שערי ציון"?

תשובת הר"ר חיים צ'צ'יק:

בספר "שבחי הר"ן" סעיף י כתב מוהרנ"ת כי רבינו בימי נעוריו "לא הניח שום תחינה ובקשה שלא אמרה כמה וכמה פעמים, הן תהילים וספר 'שערי ציון'". כמו כן היה נוהג לפני כל מצווה, לקחת עמו את "הספר 'שערי ציון', ואמר ה'לשם יחודי של עשיית מצוה" (שם יג). פעם, אף הקדיש יום קיין שלם לאמירת 'שערי ציון', "ובכה הרבה מאוד מאוד בלי הפסק" (ישחות הר"ן, קסג).

בליל שני של שבועות שנת תקס"ז שחל בשבת, "אחר ברכת-המוזון, היה מזומן בעצמו אתה נגלית וברוך שמך... בניגון נפלא ונעים" (ימי מוהרנ"ת, כג). הזמר 'ברוך שמך' הוא מתוך הפרק ליום השבת בספר "שערי ציון" (ואולי זימרו רבינו בכל שבת).

ר' נחמן בורשטיין מספר בספרו "אוצר נחמני" כדלהלן:

"זכרני שבימי נעורי ובהרותי, הבחנתי בכמה מאנ"ש שישבו ואמרו 'שערי ציון' בבית המדרש. רבי שמואל הורביץ היה רגיל בתפילות אלו. ושמעתי שאנ"ש בפולניא היו נוהרים לומר כל יום 'שערי ציון' חק ולא יעבור. היו כאלו שאמרו זאת בחצות לילה, והיו כאלה שאמרו בבוקר אחרי התפלה, איש איש כמנהגו, אשרי להם".

ובשם רבי לוי יצחק בנדר הוא מביא, כי זקני אנשי שלומנו באומן ושאר מקומות החזיקו בתדירות את השערי ציון ואמרו בו גם תיקון חצות, קריאת שמע שעל המיטה על פי האר"ז, ול שאר התפילות המסודרות שם לכל יום, עד שמתוך ההרגל היו מצטטים בשיחתם כל מיני לשונות מעוררות מתוך תפילות אלו.

מסופר על רבי יונה לבל, כי לפני כל לימוד היה אומר את התפילות משערי ציון, לפי סדר ימות השבוע, בהשתכחות הנפש ובהשתוקקות נמרצת, כשמדי פעם היה מרים עיניו לשמים בתפילה: "אבי שבשמים! בכל זאת אני בך, אם כן, יכמרו רחמיך עלי, עזור לי שאהיה כבר מעתה יהודי כשר כרצונך. יונה רוצה לעבדך באמת!" והיו כל הנוכחים שאינם מחסידי ברסלב מוילים דמעות מרוב התרגשות.

לחידודא

חידה מס' 175

מי היה חתנו של רבי נתן בזיווג שני?

הפתרון לחידה מספר 174

מי מגדולי הפוסקים נתן הסכמה על ליקוטי מוהר"ן?
- רבי אפרים זלמן מרגליות מברוד, בעל "מטה אפרים" ו"בית אפרים".

זכה בהגרלה לחידה מס' 173

משה קיוותי, רח' ישמח ישראל, ביתר עילית
בסך 50 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב'
רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אורות ברסלב' 02-9950000.
לאחר בחינת תשובת הקושי 1-9-2-1 ותשאירו הודעה.
בין הפותרים נמנה עדי יום שני בשעה 12 בלילה. תערוך תגולה על זכות קניה בסך 50 ₪

לא להתפשר!

הרב שלמה מייער

רבינו גילה עצות נפלאות אשר בכוחן להפוך את נפש האדם מן הקצה אל הקצה. וכך אמר: "הפחות שבאנשי אני מוליך אותו בדרך של צדיק גדול מאד" (חיי מוהר"ן, שיד).

ניקה לדוגמה, התבודדות, הרי בגשמיות, כגון בחולה סופני רח"ל, מרעישים עולמות בתפילות וצעקות לה' שירפאהו, כי אנו מאמינים שברגע אחד יכול הכל להשתנות, אם כן, מדוע לא נאמין כך גם ברוחניות?

הסיבות לזה הינן שתיים שהם אחת: אנו מסתפקים במה שיש לנו, ואיננו מאמינים די בכוח הצדיק. כלומר, אנו חושבים כי לכל מה שהשגנו הגענו בכוחנו-אנו, ואנו מסתפקים בזה; ומה שאנו מתפללים שה' יעזרנו בכוח הצדיק, הוא רק כדי שיעזירנו עוד קצת.

דרך משל: אדם בינוני הקובע עתים לתורה ואף מתפלל בכוונה ובמתינות, ועובד את ה' כפי יכולתו, תוכן תפילותיו הוא בדרך כלל, שיוכה להתפלל מעט יותר בכוונה, שיוכה ללמוד קצת יותר באיכות, שיוכה לעבוד את ה' מעט יותר וכן הלאה. וזאת מחמת שהוא מדמה לעצמו כי לכל מה שהגיע עד כאן זכה בכוחות עצמו. אמנם אין הוא מתכחש שכל אחד נצרך לסיוע, לכן הוא מבקש מהצדיק שיפעל אצל השי"ת בעבורו שיעזרהו, ואף יזכה להתעלות מעט.

אולם, אם היה האדם מאמין באמת כי כל מה שכבר זכה להגיע הוא רק בכוח הצדיק המסתכל עליו להטיב אחריתו, והוא העומד לו לעזרה ומוליך עליו לפני השי"ת שיעזרהו על דבר כבוד שמו - הרי היה מבקש שיוכה להגיע לתכלית השלימות בלי שום הסתפקות, שיוכה לישב כל ימי חייו באהלי תורה ולא יזוז משם לעולמים, ושיוכה להכניס כל כוחו בתפילה ולהתפלל כמו העובדים בדורות הקודמים.

שכן בכוחות עצמנו היינו נופלים מיד, ורק בכוח הצדיק יש לנו יכולת להזיק מעמד. אם כן לא נתפשר! לא נסתפק במועט! הבה נתחיל להאמין ולבקש שנוכה להגיע לתכלית הנרצה, ולהשלים את תפקידנו בזה העולם.

כוח זה מתגלה בפורים, כמו שאמר רבינו (ליקו"מ ח"ב עד): "ועכשיו כל ההתחלות מפורים"; עכשיו ברגע זה יכול כל מי שרוצה - להשתנות מן הקצה אל הקצה.

וכך אנו מוצאים בתפילתו של מוהר"נ"ת לפורים המיוסדת על תורה זו (ליקוטי תפילת ח"ב, לז): "מה אומר לפניך יושב מרום, ומה אספר לפניך שוכן שחקים, אם אחרי כל הנסים והנפלאות האלה אני בעצמי רודף את עצמי יותר מכל השונאים... ותמורה להושיעני ולא אלני ממני בעצמי..." ובקטע שלאחריו: "ואזכה בכה הצדיקים לגרש ולבטל ממני ומכל ישראל קליפת המן עמלק".

כי כך המידה, קודם יש לזעוק הצילני ממני בעצמי, ומיד אחר כך ניתן להשתנות לטובה מההיפך אל ההיפך.

(מסובך מתוך שיחתו של הרב שלמה מייער שלי"ס, א"י ניון להאזין לשיעור המלא במסערה השמע של 'אוצרות סביל' 02-9950000. אידיש, 1, מניח ידו, פורים, 1, 2, 9, 5)

אש התורה שורפת את הרע

אדם הוא סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה; נשמתו האלוקית קרובה למלאכי השרת, אך גופו החומרי קרוב לבהמה (עפ"י חגיגה טז ע"א). שדה הקרב העיקרי שלנו במלחמת היצר, הוא הגוף שמנסה להשתלט עלינו ולעשותנו כבהמה, כמו שכתוב: "אדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו" (תהלים מט). אך בידנו לקדש ולטהר גם את הגוף ולהכריז אותו אל הקדושה.

חטא בשוגג מעיד על מחדל בנושא זה, שכן המקדש את גופו, לא יוכל לבא לידי חטא גם בשוגג. לכן, בתור תיקון על החוטא בשוגג לקחת בהמה ולהקריב אותה לקרבן לה', וכך יוכל להעלות את ה"בהמה" שלו, את הגוף ולחזור ולקדש אותו לעבודת ה'.

בעוונותינו, אין לנו עדיין מקדש ולא מזבח להקריב עליו ולקדש בכך את הבהמות שלנו. אבל בכל זאת, ככל שנשקיע יותר בעבודת ה', באמת, בכל הלב, נוכח להתלהבות ולחמימות בתורה ובתפילה, שהם אש קודש ששורפת ומכלה את כוחות הרע שמנסות להיטפל לגוף שלנו ולטמא אותו; ממש כפי שהאש הקדושה שעל גבי המזבח היתה שורפת את החלקים מהקרבנות שהובאו לכפרה.

(עפ"י ליקוטי הלכות, ניוקין ב)

02-5410100 דרך צדיקים
www.zadikimtour.com

כ"א אדר ב בליז'נסק!

חדש ומיוחד:
פולין-אוקראינה 24 שעות!
ההרשמה בעיצומה!

נסיעות לאומן ולכל היעדים בעולם

שירותים מקצועיים ואמינות

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן
לישועה והצלחה, לרווחה ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

המפיעים

<p>ני ברק - נפר חב"ד - מודיעין עילית - בית שמש - ירושלים - ביתר עילית - צפת</p> <p>הר"ר רוני פאלוך ה"ר, הר"ר שלומי פלס ה"ר תרמו והפיצו 2000 גליונות</p>	<p>הר"ר אלעזר קישביס ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסית הבן נחמן ה"ר</p>	<p>הר"ר יוסף זאב וואלנסבורג ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לע"נ אביו הר"ר ישעיה צבי ב"ר אברהם ברוך ז"ל נל"ע אדר ב' תשע"ד תצ"ב.</p>	<p>הר"ר יוסף קישביס ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסית הבת שחתי</p>	<p>הר"ר יוסף קישביס ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסית הבת שחתי</p>	<p>הר"ר יוסף קישביס ה"ר תרם והפיץ 500 גליונות לכבוד שמחת אירוסית הבת שחתי</p>
---	--	---	---	---	---

מוסדות ברוסלב 'מודיעין עילית' - הר"ר נחמיה חשין ה"ר, הר"ר צבי פונק ה"ר
שיח השדה - ארגון ארצי לנסיעות להתבודדות בשדות וביערות
הר"ר נחמיה ברוסלב ה"ר, הר"ר יצחק גוטליב ה"ר, הר"ר יצחק גוטליב ה"ר
הר"ר יהודה דייטש ה"ר, הר"ר יהודה הרשקוביץ ה"ר, הר"ר בנימין ויצמן ה"ר
הר"ר הערשל כהן ה"ר, הר"ר נחמן יוסף ה"ר, הר"ר חיים שלום קניג ה"ר
הר"ר מאיר רובינשטיין ה"ר, הר"ר נפתלי שטיבר ה"ר, הר"ר אברהם שפייר ה"ר

תרמו והפיצו 7000 גליונות

לכבוד שמחת הולדת הבן ליידיים
הר"ר נחמן בנשעיה ה"ר
זכות ההפצה וזימי הרבים יעמדו להם להתברך בכל מילי דמיטב רב נתח דקדושה

מסע משולב וחוויתי שלא ישכח! **יאמפול לייזענסק-אוקראינה**

מסע קברי צדיקים באוקראינה • שבת מרוממת בבלון הודיש ביאמפול • ביום הארציית בליזענסק

רח' מלכי ישראל 16 ירושלים | מוקד אירופנים: 02-800-80-80

מגוון מסלולים רחב
ליארציית בליזענסק

אירופנים
מסע קברי צדיקים באוקראינה